

vil kunne få betydning i tilfælde af reklamationer. Der har imidlertid inden for fiskerikommisjonen ikke kunnet samles den tilstrækkelige enighed om de her nævnte forslag.

B. Detailhandel med ferske og frosne fisk og fiskevarer bestemt til menneskeføde.

Til § 13.

Bestemmelsen erstatter KL § 22 og indeholder visse ændringer i forhold til denne.

I henhold til lov nr. 189 af 4. juni 1964 om dybfrosne levnedsmidler m. v. skal detailhandel med dybfrosne levnedsmidler, der fremtræder som bestemt til i originalpakning at blive solgt i frossen tilstand til forbruger, anmeldes til og godkendes af vedkommende sundhedskommission. Som en følge heraf er kravet om anmeldelse til fiskeriministeriet af detailhandel med dybfrosne fisk i forslaget begrænset til kun at omfatte ikke-detailemballerede frosne fisk og fiskevarer. Her ud over omfatter kravet om anmeldelse af detailhandel som hidtil ferske fisk og fiskevarer. Derimod har man anset det for overflødig at bibeholde bestemmelsen i KL § 22, stk. 3 om, i hvilke tilfælde anmeldelse er uforuden.

Der indeholdes i forslagens § 8 den samme bemyndigelse for fiskeriministeren som i KL § 42 til at fastsætte de nærmere bestemmelser, som skal iagttages ved indretning og udstyr af lokaler og rum samt af boder, køretøjer m. v., hvorfra der drives handel med fisk og fiskevarer, samt ren- og vedligeholdelsen af de nævnte lokaler, rum, boder, køretøjer m. v. De for tiden herom gældende detailbestemmelser indeholdes dels i fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 187 af 2. maj 1960 om indretning og udstyr m. v. af alle arter af forretninger, hvorfra der drives detailhandel med fersk fisk og fiskevarer, samt af boder og telte, hvorfra der drives detailhandel med røgede fisk og fiskevarer, dels i fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 185 af samme dato om indretning og udstyr m. v. af transportmidler, hvorfra der drives detailhandel med ferske og/eller røgede fisk og fiskevarer.

Bestemmelsen i stk. 4 er ny i forhold til KL § 22, men en tilsvarende bestemmelse findes i § 5 i ovennævnte bekendtgørelse nr. 187 af 2. maj 1960, hvorefter boder og telte til detailhandel med ferske fisk og fiskevarer opstillet på privat grund skal opfylde de for indretning af faste forretninger stillede krav, jfr. med hensyn til transportmidler, som tager opstilling på fast studeplads, bestemmelsen i § 3 i den ligeledes ovenfor anførte bekendtgørelse nr. 185 af 2. maj 1960.

Angående bestemmelsen i stk. 5 bemærkes, at denne er en lovfæstelse af den af indenrigsmini-

steren ved § 1, stk. 4 i bekendtgørelse af 19. december 1964 om dybfrosne levnedsmidler fastsatte bestemmelse, hvorefter bekendtgørelsen ikke kommer til anvendelse på dybfrosne levnedsmidler, der tilberedes og fryses på fiskeforretninger, forudsat at varerne ikke afhændes uden for den pågældende forretning.

C. Autorisation.

Til § 14.

Der har i fiskerikommisjonen været enighed om, at det ikke bør være afgørende for kravet om autorisation af en virksomhed, om produktionen kun finder sted med engrossalg for øje, idet saglige hensyn må tale for også at kræve en virksomhed autoriseret, selv om varerne kun fremstilles med detailalg for øje. I konsekvens heraf og for i øvrigt at afskære en fortolkningsmæssig tvivl, er ordene „med engrossalg for øje“ i gældende lovs § 24, stk. 1 foreslået erstattet med „erhvervsmæssig tilvirkning“.

I stk. 2 og 3 indeholdes forslag til nogle almindelige undtagelser fra autorisationskravet. Disse undtagelser dækker en gældende administrativ praksis. Endvidere er fiskeriministeren bemyndiget til at undtage andre varer, hvorved især tænkes på sådanne varer, der ved tilvirkningen har mistet deres oprindelige karakter af fiskevarer, f. eks. rafinerede fiskeolier eller garvede fiskeskind.

Den i KL § 24, sidste stk. indeholdte bemyndigelse for fiskeriministeren til at tilbagekalde en autorisation, såfremt virksomheden gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af forskrifterne, er ikke medtaget i forslaget, og baggrunden herfor er især, at de synspunkter, der har ligget til grund for denne bemyndigelse, på tilfredsstillende måde vil kunne tilgodeses gennem bestemmelserne i forslagens § 11 og borgerlig straffelovs § 79.

Som i KL § 44 er fiskeriministeren i stk. 5 bemyndiget til at pålægge de autoriserede virksomheder at betale en årlig afgift.

Til § 15.

Bestemmelsen er omredigeret og forenklet i forhold til de tilsvarende regler i KL § 24, stk. 4 og 5.

Der indeholdes i forslagens § 8 den samme bemyndigelse for fiskeriministeren som i KL § 42 til at fastsætte forskrifter for lokalers indretning og udstyr samt for fisk og fiskevarers rensning, tilvirkning, frysning, sortering, emballering, mærkning m. v.

Der er i medfør af KL § 42 og i takt med udviklingen inden for fiskeindustrien udfærdiget en række bekendtgørelser om røgning, filettering, frysning og konservering af fisk og fiskevarer. Såvel den tekniske udvikling som produktionsudviklingen vil nød-